

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola CXIV. Gregorii Papae I. Ad Brvnichildem Reginam Francorvm. De iis qui ex laicis repente fiunt episcopi, aut per simoniam ordinantur. vt Synodum ad haec extirpanda futuram promoueat, atque ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

tudini noueritis incumbere. Vnde quia præcellentissimos filios nostros Francorum reges magnam vobis nouimus dilectionem impendere, omni vos studio omnique agere annisu necesse est, vt quod de Synodo congreganda mandauimus, fraternitatis vestræ vigilantia compleatur, atque omnia illic quæ pro animarum salute scripsimus censeantur; quatenus per hoc & vos zelum vestrum, & qualiter vobis illicita displiceant ostendatis, & nos vtiliter prouidisse, qui vestram ad hoc præ ceteris personam eligimus, videamur.

De Synodo bene per eum ordinanda.

EPISTOLA CXIV.

GREGORII PAPÆ I.

AD BRVNICHILDEM REGINAM FRANCORVM.

De iis qui ex laicis repente fiunt episcopi, aut per simoniam ordinantur. vt Synodum ad hæc extirpanda futuram promoueat, atque edicto constituat ne Iudæis Christiana mancipia habere liceat.

Gregorius Brunichildæ reginæ Francorum.

POSTQVAM excellentiæ vestræ sollicitudo regia est vbiq; gubernatione laudabilis, ad augmentum gloriæ suæ vigilantio rem se debet & prouidam exhibere; vt quos consilio regit exterius, perire interius non permittat: quatenus per fructum piæ sollicitudinis, post huius quod geritis temporalis regni fastigium, ad æterna Deo auctore gaudia possitis & regna pertingere. Quod quidem hac vobis confidimus posse ratione contingere, si inter alia bona de ordinandis curam sacerdotibus gesseritis. Quorum officium in tantam illic, sicut didicimus, ambitionem perductum est, vt sacerdotes subito, quod graue nimis est, ex laicis ordinentur. Sed quid isti acturi, quid populo præstaturi sunt, qui non ad vtilitatem, sed fieri ad honorem episcopi concupiscunt? Hi ergo qui necdum quod docere debeant didicerunt, quid aliud agunt, nisi vt paucorum prouectus illicitus fiat multis interitus, & in confusionem ecclesiasticæ moderationis obseruantia deducatur? quippe vbi nullus regularis ordo seruatur. Nam qui ad eius regimen im-

Concil. Tom. 13.

Zzzz

prouidus, & ob hoc præcipitatus accedit, qua admonitione subiectos ædificet, cuius exemplum non rationem docuit, sed errorem? Pudet profecto, pudet aliis imperare quod ipse nescit custodire. Nec illud quidem quod simili emendationi tradendum est præterimus, sed omnino execrabile, & esse grauissimum detestamur, quod sacri illic ordines per simoniacam hæresim, quæ prima contra ecclesiam orta & districta maledictione damnata est, conferantur. Hinc ergo agitur, vt sacerdotii dignitas in despectu, & sanctus sit honor in crimine. Perit utique reuerentia, adimitur disciplina; quia qui culpas debuit emendare committit, & nefaria ambitione honorabilis sacerdotii ducitur in deprauatione censura. Nam quis denuo veneretur quod venditur, aut quis non vile putet esse quod emitur? Vnde valde contristor, & terræ illi condoleo; quia dum sanctum Spiritum, quem per manus impositionem omnipotens Deus hominibus largiri dignatur, diuino munere habere despiciunt, sed præmiis assequuntur, sacerdotium illic subsistere diu non arbitror. Nam vbi dona supernæ gratiæ venalia iudicantur, ad Dei seruitium non vita quaritur, sed magis contra Deum pecuniæ venerantur. Quia igitur tantum facinus non solum illis periculum, verum etiam vestro regno fatis est noxium; salutantes excellentiam vestram paterno affectu petimus, vt de huius prauitatis emendatione Deum vobis placabilem faciatis. Et vt nulla deinceps valeat occasione committi, Synodum fieri iussio vestra constituat, vbi præsentem dilectissimo filio nostro Cyriaco abbate, sub districta anathematis interpositione debeat interdici, ne vllus ex laico habitu subito ad episcopatus audeat gradum accedere, neque pro ecclesiasticis ordinibus cuiuslibet quidquam dare, vel ausus sit accipere, vt Dominus & Redemptor noster sic quæ vestra sunt faciat, sicut excellentiam vestram in iis quæ sua sunt pia esse viderit deuotione sollicitam. Curam vero & sollicitudinem eiusdem Synodi, quam fiendam decreuimus, fratri coepiscopoque nostro Syagrio, quem vestrum propriū nouimus, specialiter delegare curauimus; quem petimus, vt & supplicantes libenter audire, & ope iuuare dignemini, quatenus quod ad mercedem vestram respiciat, remoto huius mali contagio, in cunctis fini-

bus iuri vestro subiectis, pia & Deo placita procedat ordinatio sacerdotum. Cui fratri nostro, pro eo quod se in ea prædicatione quæ Anglorum genti, auctore Domino, facta est deuotum vehementer exhibuit, pallium ad Misfarum solennia vtendum transmisisimus, vt quia adiuuare spiritalia studuit, apostolorum principis solatio in ipso quoque inueniatur spiritali ordine profecisse. Omnino præterea admirati sumus, cur & in regno vestro Iudæos Christiana mancipia possidere permittitis. Quid enim sunt Christiani omnes, nisi membra Christi? Quorum videlicet membrorum caput cuncti nouimus quia fideliter honoratis. Sed quam diuersum sit, excellentia vestra perpendat, caput honorare, & membra ipsius hostibus calcanda submittere. Atque ideo petimus, vt excellentiæ vestræ constitutio de regno suo huius prauitatis mala remoueat, vt in hoc vos amplius dignas cultrices omnipotentis Domini demonstretis, quod fideles illius ab inimicis eius absoluitis.

EPISTOLA CXV.

GREGORII PAPÆ I.

AD THEODORICVM ET THEODEBERTVM
REGES FRANCORVM.

Quod multi per simoniam ordinentur, tributa a prædiis ecclesiasticis exigantur, ex laicis repente fiant episcopi. vt Synodum ad hæc emendanda futuram promoueant, statuuntque ne Iudæis Christiana mancipia habere liceat.

*Gregorius Theodorico & Theodeberto regibus Francorum,
a paribus.*

CVM regni vestri nomen inter ceteras gentes gratia olim Christianæ religionis effulserit, valde studendum est, vt vnde gloriosiores ceteris gentibus eminentis, inde omnipotenti Domino qui dat salutem regibus perfectius placeatis, & fidem quam colitis adiutricem in omnibus habeatis. Optaueramus quidem, præcellentissimi filii, nostrum ad vos solita dirigere visitatione sermonem, vt caritatis officii paternum monstrarem affectum. Sed quia Ioan. diac. lib. 3. cap. 1. nimium nos res contristat illicita, sic vnum conuenit exhibe-